

Ønsket om at føle sig forfulgt

Vagttårnsorganisationen lægger nu større vægt på deres egen gode moral i forhold til den verdslige verdens dårlige moral

KOMMENTAR

AF CYRIL LYKKEBO-MALKA

Død Jehova-dreng gøres til helgen, skriver Ekstra-Bladet den 24. januar 1996, og de graver liget af Dan op for læserne.

Den såkaldte Dan-sag, som førte til en debat omkring blod for et par år siden, begynder igen... Men denne gang ser det ud til at, ligesom ved nogle former for medicin, vil de kedelige bivirkninger overskygge og ødelægge virkningerne.

Det hele begynder ved at Vagttårnet i deres rubrik »Nyt fra Rigets arbejdsmark«, tager sagen om Dan op. Den modige dreng, som sagde nej til blod, og døde. Rent faktisk tager de hele to sager op i denne rubrik; den om den unge mor som nægtede blod og døde i april 1992, og Dan-sagen fra juli året efter. Det Ekstra-Bladet synes er forkasteligt, er at Vagttårnet tager Dan, som et eksempel til efterfølgelse...

Som om det var noget nyt! I januar 1996 er det Luz fra Puerto Rico, som bliver nævnt som eksempel (også med blodtransfusion og døden til følge) og jævnlige er der den slags eksempler... »peptalks« for at holde sammen på styrkerne.

Jeg vil mene, at forsiden på Vagttårnet fra 1. november 1994, hvor man kan se billedet af et afklædt, såret barn og en mor ødelagt af sorg, er lige så skandaløst...

Siden sidste år, har Vagttårns Organisation (Jehovas Vidners centrale organ) kørt en heftig kampagne, dels for at holde folk i troen, ved at skræmme dem med det, som foregår i »verden udenfor«, og dels ved at påpege hvor godt det går dem indenfor.

Vagttårnsorganisationen lægger nu større vægt på deres egen gode moral i forhold til den verdslige verdens dårlige moral, sammen med budskaberne om at »nyheden skal udsprede over hele jorden, og så vil enden komme«, samt at »I skal blive forfulgt for Jeres tro«, og mindre på

hungersnød, krige og verdens elendighed, som de tidligere tillagde meget stor betydning.

Derfor tager de sager op rundt om i de forskellige lande, som kan virke som gode eksempler for medlemmerne. De har bl.a. taget en sag fra Norge op, hvor den norske Støttegruppe for Tidligere Jehovas Vidner tabte en retssag om forældremyndighed.

Og så tog de Dan-sagen op fra Danmark...

Et af de springende punkter er, at der refereres til daværende sundhedsminister, Torben Lund: »Også Danmarks sundhedsminister var uenig i den kritik der blev rettet mod de læger der havde respekteret Dans standpunkt. Han sagde at de havde handlet korrekt ved at respektere Dans modne beslutning og velfunderede tro« (Vagttårnet 1. februar 1996, s. 15).

Det nægter Torben Lund nu at have sagt, men den 28. september 1993 siger han som svar på et åbent brev, der blev bragt i *Jydske Vestkysten* i juli 1993, og i hvilket Åge Iversen, på baggrund af nogle af mine udtalelser og en af mine artikler, bad ham at ændre loven, følgende:

»Det kan jeg imidlertid ikke gribe ind overfor. Der er tale om et modent ungt menneske, der er i stand til forstå konsekvenserne af sine egne handlinger. Situationen ville have været helt anderledes, såfremt der var tale om et mindre barn«.

Det er rigtigt, at Torben Lund tilkendegiver, at han er uenig i Vagttårns Organisationens politik, generelt... Men citatet findes, og vil højst sandsynligt nu blive brugt af Vagttårns Organisation som bevis for, at vi andre først for at svine dem til, siger et, og derefter siger noget andet...

Vagttårns Organisation lægger i deres artikel vægt på, at der er blevet kørt »en månedlang smædekampagne mod Jehovas Vidner«, ved den unge kvindes sag og »en landsomfattende pressehetz, hvor også lægerne blev klandret for Dans død« i den anden sag...

Ved at slå det stort op, som Ekstra Bladet gør nu, giver man dem ret! Og man opnår

hermed den stik-modsatte virkning end den ønskede:

For det første er der i artiklen i Vagttårnet lagt vægt på, at det er Jehovas Vidner, som bliver klandret for Dans død. Altså de menige vidner! Ikke Vagttårns Organisationens ledelse... Og dette skel bliver heller ikke gjort klart i artiklen fra Ekstra Bladet, hvor Åge Iversen udtaler: » - Spe-

cielt de yngste medlemmer bliver et større og større problem for Jehovas Vidner«... Skelnet i mellem Organisationen og de menige medlemmer bliver ikke gjort klart, og det er de almindelige Jehovas Vidner, der vil føle sig anklaget...

Ekstra Bladet går her vagttårnsorganisationens ærinde, og sørger for at organisatio-

nen opnår den ønskede effekt over for deres medlemmer; nemlig at de føler sig personligt forfulgt, at vi andre fører en smædekampagne; de er forfulgt for deres tro: Ergo, Vagttårnet har ret!

Det var den første bivirkning, som Vagttårns Organisation sandsynligvis havde regnet med...

Den anden bivirkning er

endnu værre. De, der stadig har behov for at forlade Vagttårns Organisation vil ganske enkelt ikke turde... vi er jo onde mod dem herude i verden, har Ekstra-Bladet lige så fint endnu engang bevist.

Det ville have været rart med en mindre hadefuld debat, i et lidt mere seriøst blad.

Cyril Lykkebo-Malka,
Sønderdalen 30, Odense S.